

Cartea, un dascăl iubit al școlarului

Motto: „Carte frumoasă, cinste cui te-a scris.”
Tudor Arghezi

De-a lungul vieții, ne îmbogățim cunoștințele pe mai multe căi: prin ascultarea cuvintelor, prin vederea celor din jurul nostru, prin cercetarea cu luare-aminte a elementelor componente ale unui lucru sau ale unui eveniment etc.

Pentru școlar, cartea, care face parte din programa școlară, este cel mai bun dascăl, adică învățător. Ea este scrisă de persoane cu experiență, cu cunoștințe temeinice și multiple, anume alese și puse în carte, ținând seama de puterea de înțelegere a elevului. Prin conținutul manualului se urmărește atât luminarea minții, cât și formarea caracterului personal și a unui comportament adecvat, cu respect față de colegi și față de învățătorii care le predau cunoștințele respective.

Învățăturile predate sunt ascultate de școlar și consemnate în caietul lui de notițe. Citite acasă în liniște și cu toată atenția, acestea se întipăresc temeinic în mintea și în inima școlarului. Cuvântul care înseamnă cunoștință, informare trebuie ascultat, dar și văzut, deci citit. Aceasta este

legea universală a dobândirii de cunoștințe. Cuvântul rostit de dascăl și ascultat de elev creează o legătură sufletească între învățător și școlar, relație asemenea celei dintre părinți și copiii lor. Atunci când nu a reținut deplin cele spuse de învățător, el ia cartea și citește lecția predată, în felul acesta cunoștințele imprimându-se și mai bine în memoria sa. Citirea cărții îi trezește dragostea și râvna pentru învățare, îl face să simtă frumusețea învățăturilor, frumusețea propozițiilor și frazelor din carte.

Cu cât copilul citește mai mult și cu atenția cuvenită, cu atât învață cum să vorbească frumos, corect, cu înțeles. Mai mult, îl ajută cum să gândească atunci când vrea să comunice cu cineva, când vrea să împărtășească niște cunoștințe celor din jurul său.

Astăzi, datorită internetului, școlarul are posibilitatea să dobândească multe cunoștințe, să-și însușească multe probleme gata rezolvate de alții, fără ca el să pună prea mult mintea la contribuție pentru aceasta. Astfel, scade capacitatea, puterea de gândire, de

judecată personală a școlarului.

Unii specialiști în domeniul computerelor sunt de părere că, atunci când școlarul nu mai apelează la citirea cărții pentru dobândirea cunoștințelor, este cuprins de duhul lenevirii sau al visării la niște lucruri și planuri de multe ori nerealizabile. O unealtă de lucru nefolosită se uzează de la sine. O minte neangajată în citirea cărții slăbește în puterea de înregistrare a cunoștințelor. Hărnicia școlarului este dată de râvna, de silința sa de a citi nu numai manualul școlar, ci orice carte de știință sau literatură, care are ca autor persoane de vastă cultură și de înalt caracter.

Cartea care ne împărtășește cunoștințe, care ajută la formarea noastră intelectuală și la formarea caracterului moral, la demnitatea noastră personală este cu adevărat un bun dascăl, la fel cu cel care ne împărtășește cunoștințele de la catedră. Catedra din sala de clasă trebuie privită de școlar ca un altar sfințit, iar învățătorul ca un slujitor al acestui altar, un slujitor care împărtășește școlarului cunoștințe și iubire de muncă, de adevăr și demnitate personală și națională. Așa cum ne iubim părinții care ne-au născut, așa trebuie să iubim țara în care ne-am născut. Fiecare părinte este în felul său, fiecare țară este în felul ei și fiecare om este în felul său, dar aceasta nu

trebuie să ne facă să trăim într-o izolare unul de altul, ci în unire. O floare este frumoasă, însă un buchet de flori este și mai frumos. Nimic nu e mai frumos în lumea aceasta decât dragostea, unirea între noi în duhul respectului și al ajutorării reciproce. Cartea școlarului tocmai acest lucru ne învață, dacă nu ne lenevim să o citim.

Începem un nou an școlar. Să punem început bun în hotărârea de a ne da silința să citim cât mai mult și cât mai bine paginile cărților școlare, spre bucuria dascălilor, a părinților și spre folosul nostru, întru luminarea minții și formarea caracterului, a demnității noastre personale.

† PIMEN

H. Bine

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

